

Tanker vedr. Fredsministeriums arbejde for ændring af Danmarks sikkerhedspolitik.
Af Allan Vokstrup

Omstilling fra øget militarisering og konflikt til nedrustning og fredelig konfliktløsning.

Hvis menneskeliv på kloden skal overleve!

Der hersker krig i vor tid. Krigen raser på mange fronter og i mange former. Der foregår militære erobringskrige i Mellemøsten, Centralasien og Afrika, hvor konventionel krigsførelse antager asymmetriske former og sætter krigens love på prøve. Der foregår Proxy krige i Europa, Asien og Mellemøsten, hvor krigens love ER sat ud af kraft. Og der foregår krige i et virtuelt univers som både kan udfoldes i digital konkret dronekrigsførelse mod reelle fysiske mål og drab til følge, men også som globalt ompændende computerspil som Counter Strike. Det afholder man VM i med kæmpestore pengepræmier.

Der investeres store penge i udviklingen af digitaliseret krigsførelse samtidig med at talentmassen til styringen af de dødbringende joysticks hele tiden udvikles i et skarpt udskilningsløb kamoufleret som e-sport. På samme tid er antallet af militærnægtere så tæt på NUL, som overhovedet muligt. I øjeblikket er der i Danmark 4 militærnægtere i alt sat i forhold til 5000 værnepligtige.

Og hvis der ikke foregår en reel fysisk krig lige udenfor civilbefolkningernes vinduer, så leger de forskellige militæralliancer krig, selvom man kalder det at øve sig i forsvar.

Ikke blot koster det enorme summer at udvikle og anvende dræberindustrien. Både den fysiske og den virtuelle krigsmaskine er ødelæggende for klimaet på kloden (tænk på computerserverstationernes energiforbrug og CO2 udslip) og dermed en grundlæggende trussel mod det naturgrundlag, som menneskeheden skal overleve på. Et naturgrundlag som er en forudsætning for at det i det hele taget giver mening at arbejde for opfyldelse af FN's 17 verdensmål (SDG). Den globale militære oprustning, som vi er vidne til, og som også støttes af de nordiske regeringer, er bare slet ikke inkluderet i FN's SDG!

SDG nr. 16: Fred, retfærdighed og stærke institutioner omhandler overhovedet ikke militær aktivitet. Heller ikke nr. 17, der handler om sikring af klodens klima, har nogle delmål og indikatorer, der skal bruges på måling af de militære aktiviteter indflydelse på klodens klima.

Vi oplever derfor et paradoks: militære aktiviteter både i krigs- og fredstid har betydelig negativt aftryk på klodens klima, men ingen regeringer i verden ønsker at måle dette! Ligesom alle regeringer siger, at de ønsker nedrustning, men handler modsat og øger oprustningen. Nedrustning skal opnås gennem oprustning.

For personer, der er aktive i fredsmiljøerne, er det ikke vanskeligt at indse den forbundenhed, der hersker mellem redning af klodens klima, nødvendigheden af nedrustning og nedbrydelsen af fjendebilleder, derimod kan man frygte, at denne forbundenhed ikke finder samme forståelse i klima/miljø aktivist miljøerne. Paradokset mellem på den ene side den ringe opbakning til borgerforslaget om tiltrædelse af FN traktaten om forbud mod atomvåben og på den anden side

ICAN meningsmålingen, der viser at det store flertal (75 %) af den danske befolkning ønsker et forbud mod atomvåben, kan måske forklares med, at flertallet af den voksne del af befolkningen troede, at det allerede er dansk politik, ligesom vi har besluttet, at der IKKE skal indføres A-kraft i Danmark.

Måske grunder fredsmiljøernes problem i en demografisk problemstilling? Andelen af danskere over 65 år, som vil have en erindring om den kolde krig, Vietnam-krigen og frygten for en total udslættelse ved brug af atomvåben, fodnotepolitikken og erklæringen af Danmark som atomvåbenfri zone udgør blot 19,6 % af befolkningen (i 2019 og færre end 5 % af samme gruppe brugte de sociale medier dagligt). Hvorimod det store flertal af befolkningen ikke har nogen erindring, men får deres viden og meninger dannet gennem massemedierne herunder også de sociale medier.

Objektiv set er det ikke i nogen befolkningers interesse, at der oprustes. Der ligger altså subjektive interesser bag, og de kan faktisk nemt identificeres. Den amerikanske præsident Eisenhower havde et klart øjeblik, hvor han så, at den akkumulerende militarisering af det amerikansk samfund kunne blive en trussel mod demokratiet, og at det 'militær industrielle kompleks', som han benævnte det i sin afskedstale i 1961, ville blive den reelle magthaver og pga. 'nationens sikkerhed' undslå sig demokratisk kontrol.

Den kolde krig affødte mange militærindustrielle komplekser, ikke blot i Vesten samlet i NATO, men også i Kina, Rusland, Israel, Iran, Frankrig, England, Sverige osv. i lande med substantiel selvstændig våben/teknologi produktion. Nu investerer EU milliarder af EURO og Danmark er med på vognen, i strid med vort Forsvarsforbehold. Danmark er engageret i teknologiudviklingen, så vores medvirken i EU våbenindustrien forklares som industriudvikling.

De militærindustrielle komplekser udgør dog mere end våbenindustri og lobbyister/salgsagenter. I Danmark bidrager Danmarks radio og TV, TV2 og de landsdækkende aviser dagligt til opbygning af fjendebilleder. Kun få medier med meget lille gennemslagskraft tør udfordre konsensus med systemkritik. Dertil kommer militariseringen af dele af de akademiske miljøer. Danmark glimrer ved IKKE at have nogen officiel fredsforskning, derimod engagerer AAU og DTU sig med våbenindustrien (hvilket de studerende finder sexet), og vi hører jævnlig repræsentanter fra Forsvarsakademiet, Center for militære studier (KU), Center for Krigsstudier (SDU) og repræsentanter for udenlandske tænketanke udbrede sig på nyhedsfladerne P1 morgen, orientering, deadline, Horisont og meningsdannerfladerne Verden ifølge Gram, P1 debat. Sidste skud på stammen er produktion af kontrafaktiske udsendelser på DR2 omhandlende f.eks., hvad der kunne være sket, hvis Polen havde invaderet Danmark under brug af A-våben?????

FN har et klimapanel. Klimaspørgsmålet har fået momentum hos ungdommen takket være ikke mindst Greta Thunberg. Og det danske Folketing har fået sit eget 2030 netværk, hvor folketingspolitikere på tværs af de politiske partier ønsker at fremme implementeringen af SDGs målsætninger i dansk politik. Danmarks statistik har til opgave at måle på fremskridtene og disse halter på flere fronter, som man kan læse om i

Rigsrevisionens beretning afgivet til Folketinget med Statsrevisorernes

Bemærkninger - Ministeriernes arbejde med FN's verdensmål i Danmark. (oktober 2020)

FN har desværre ikke noget fredspanel, og verden har heller ikke lige nu en ung karismatisk figur, der kan mobilisere ungdommen på fredsspørgsmålet, men FN har heldigvis i det mindste et sikkerhedsråd. Så længe der diskuteres og stemmes om resolutioner, og der vetoes resolutioner, smider atommagterne ikke bomber i hovedet på hinanden. Det giver os i fredsmiljøet mulighed for at skaffe os viden, som vi skal tilbyde 2030 netværket.

FN's 17 SDG komplementerer hinanden i en international proces frem mod en bæredygtig social retfærdig verdensorden ved at binde alle forskellige samfundsmæssige sektorer sammen. De militærindustrielle komplekser er imidlertid havkatten i hyttefadet og lever højt på at deres aktiviteter er hemmelige – ikke blot for befolkningen, men også for det store flertal af parlamentarikere..

Fredsministeriums opgave på lang sigt består i at lobby for:

1. Den vedtagne FN traktat om forbud mod atomvåben er ikke i strid med vores medlemskab af NATO. Hvorfor Danmark i Nato skal arbejde for nedrustning omstilling af NATO og sidenhen tiltrædelse af traktaten.
2. Den danske sikkerhedspolitik demilitariseres og udviklingsbistand, migrationspolitik gentænkes som grundpiller i fællesnordiske konfliktløsningsinitiativer
3. Udnævnelse af en fredsminister som en fast del af kommende regeringer med en portefølje at sikre indenrigspolitiske og udenrigspolitiske initiativer ikke skaber nye konflikter eller eskalerer allerede eksisterende konflikter

På mellemlang sigt i samarbejde med medlemmer af 2030 udvalget at få sat følgende på dagsordenen

1. Det danske militærs klimaaftryk skal indregnes i kommende klimaregnskaber. Det gælder ikke blot udviklingen og vedligeholdelsen af vores forsvar i Danmark, Grønland og Færøerne, men også aftrykket, når vi fører krig ude i verden.
2. I regi af Nordisk Råd at igangsætte fællesnordiske initiativer til sikring af gode naboskaber og bekæmpe fjendebilleder.

På kort sigt:

1. Få etableret god kontakt og samarbejde med medlemmer af 2030 udvalget
2. Igangsætte et mediekritisk netværk, der registrerer og dokumenterer mediernes bidrag til skabelse, vedligeholdelse og fornyelse af fjendebilleder og agerer som del af det militærindustrielle kompleks.